

Комунальний заклад освіти «Криворізька спеціальна школа
«Сузір'я» Дніпропетровської Обласної Ради»

**Доповідь на тему: «СДУГ. Психологічні аспекти
СДУГ»**

Підготувала : Практичний психолог
Барабаш Я.С.

Кривий Ріг
2020

Синдром дефіциту уваги та гіперактивність (СДУГ)

Синдромом дефіциту уваги або СДУГ називають певний тип поведінки, який супроводжується порушеннями уваги, загального розвитку, гіперактивністю. Спостерігаються такі розлади, як у дітей, так і у дорослих. Відзначаються труднощі в сприйнятті інформації, концентрації уваги, імпульсивність в поведінці. Розрізняють синдром дефіциту уваги окремо і, включаючи гіперактивність.

На сьогоднішній день існують різні методи діагностики і лікування синдрому, включаючи медикаментозний. До причин виникнення синдрому відносять і особливості клімату, екології, харчування, і порушення в період внутрішньоутробного розвитку плода.

Як визначити гіперактивну поведінку в ранньому віці

«Гіперактивність», як явище, може розглядатись як особливість функціонування нервової системи дитини та в нормі. Як стан характерний для певного вікового періоду. Це означає, що багато батьків та вихователі, говорячи про дитину, можуть використовувати поняття «гіперактивна» (особливо в період з 3 до 5 років), але як правило, з часом «гіперактивна дитина» виростає і вся симптоматика зводиться нанівець. Дорослі часто можуть плутати дитячу активність, в рамках норми, з гіперактивністю, часом просто тому, що такій дитині потрібно приділяти більше уваги, він частіше травмується, у нього частіше виникають труднощі з однолітками. Інша річ клінічна гіперактивність.

Причини гіперактивності:

- Генетична обумовленість, в основному по лінії батька;
- Органічне ураження головного мозку (неблагополучне протікання вагітності; недоношеність; черепно-мозгові травми та інтоксикація дитини);
- Неблагополучні умови соціальної ситуації розвитку (в сім'ї, школі);
- Морфологічні особливості головного мозку, особливо лобових відділів.

Ранні прояви гіперактивності:

- В 1-2 роки гіперактивність може проявлятися підвищеною нервозністю дитини, дратівливістю, плаксивістю, порушеннями сну.
- В 3-4 роки вже можуть спостерігатись порушення дрібної моторики, імпульсивність, агресивні прояви.

Але, як правило, батьки починають звертатися до фахівця тільки на момент підготовки дитини до відвідування школи і / або на початковому етапі навчання. Гіперактивність, якщо вчасно не почати корекційну роботу, небезпечна тим, що призводить до поступової соціальної дезадаптації дитини, а часом і до делінквентної поведінки.

Міфи про СДУГ

Існує досить серйозна думка що СДУГ може пройти і без лікування. Мовляв, в підлітковому віці всі переростають цю хворобу. Але це не так. Запустивши захворювання можна лише довести його до крайнього стану - в зрілому віці воно вже не буде піддаватися корекції. Тому, батькам потрібно бути уважними і, помітивши щось незвичайне, консультуватися з фахівцем.

Наступний міф про те, що всі хворі СДУГ - ледарі, яким не вистачає жорсткого виховання. Звісно, це не так. СДУГ - це серйозний психічний розлад, представлений в міжнародній класифікації захворювань. Він має свою етіологію, і в більшості випадків причинами служать органічне ураження головного мозку або генетична схильність. Тому, чим більше тиснути на людину з СДУГ, тим гірше буде результат, так як сконцентруватися вона не зможе через аномалії когнітивної сфери, а невдача викличе у неї напад агресії.

СДУГ - поширене захворювання. Це теж не вірно, воно зустрічається в рідкісних випадках. За статистикою, всього у 8% всього населення. При цьому через некомпетентність батьків і їх віру в подібні «міфи» лікуються лише 4%. Не варто приписувати гіперактивній людині діагноз СДУГ, це може вказувати і на невроз, і на акцентуацію характеру, але, якщо до висновку СДУГ прийшли фахівці, потрібно негайно починати лікування.

Лікування, навіть в зрілому віці, може бути ефективним. Важливо зауважити передумови і звернутися до фахівців. Чим раніше буде проведена діагностика, тим більше шанс на одужання.

Діти, які мають схильність до розвитку СДУГ:

- Рано починають тримати голову, сидіти, повзати, ходити.
- Важко засинають, сплять значно менше норми.

- Коли стомлюються – не намагаються зайнятись чимось більш спокійним, не можуть заснути самостійно, а починають істерити.
- Важко сприймають голосні звуки, яскраве світло, незнайомих. Це все провокує в них сильний плач.
- Втрачають інтерес до іграшок швидше, ніж встигли їх добре розглянути.

Основними проявами СДУГ є гіперактивність, імпульсивність та дефіцит уваги.

Ознаки гіперактивності й імпульсивності:

- Дитина постійно рухається, сидіти спокійно не може;
- Коли потрібно спокійно сидіти деякий час, вона встає, ходить (в транспорті, під час занять, уроків);
- Ігнорує спокійні ігри;
- Весь час рухається, ніби й не втомлюючись;
- Надзвичайно балакуча;
- Може заважати іншим, втручається в чужі розмови.

Окрім того, існують ще ряд симптомів, на які також варто звернути увагу:

1. Складнощі в опануванні шкільними науками, хоча інтелект цілком нормальний. Може мати складнощі з читанням: частково або повністю не може оволодіти цією навичкою.

2. Відставання в емоційному розвитку. Дитина може вередувати і реагувати вкрай емоційно на будь-які прояви критики, невдачі, її поведінка виглядає “дитячою”, хоча інтелектуальний розвиток відповідає розвитку однолітків.

3. Негативна самооцінка. Дитина постійно чує в свою адресу зауваження. Якщо в цей час лунає ще й порівняння з однокласниками, то це провокує в неї негатив до оточуючих, агресію, вона намагається відсторонитись від колективу, весь час відчуває себе нещасною.

4. Постійні зміни настрою майже щомиті. Різкі переходи від плачу до сміху. Дитина має дуже запальний характер. В момент, коли вона сердиться, може провокувати бійку, кидатися предметами та псувати речі кривдника. Всі її дії спонтанні, без попереднього обдумування.

5. Дитина не має відчуття небезпеки. Її вчинки бувають вкрай небезпечні для життя та здоров'я: може залізти на дах, піти до покинутого будинку, пройти тонким льодом лише тому, що їй в цей момент захотілося так зробити. В цьому криється причина значної кількості травм у дітей із СДУГ. Прояви синдрому дефіциту уваги виникають тому, що нервова система дитини є нестабільною. Їй складно сприйняти значну кількість нової інформації. Надмірна активність і складнощі з концентрацією уваги – намагання захиститися від величезного тиску на нервову систему.

Рекомендована література для на тему "СДУГ" та посилання, якими користувалась:

1. Ваш непослушний ребенок. Рассел А. Баркли, Кристина М. Бентон.
2. Почему я отвлекаюсь. Как распознать синдром дефицита внимания. Эдвард М. Хэлловэл, Джон Рэйти.
3. iDentity: Hoeonsdigitaalgedragonslevenbepaalt, Larry D. Rosen.
4. <https://vemakids.com.ua/ua/sdug>
5. <https://osoblyvi.com.ua/ua/helpful-info/110-napriam-rozvytok/1730-psykho-emotsiini-rozlady-u-ditei-iz-sduh-prychyny-ta-oznaky>